

SCÉNÁŘ

Helmut Schnittner se narodil 17. 4. 1941 v Nových Křečanech. Žil v domě se svou matkou a dvěma sourozenci – Alfredem a Arnoštem. Otec zůstal po 2. světové válce v Německu. Svoje dětství nevnímá nikterak negativně, přiznává ovšem, že od dětství v dnešním podání se dost lišilo.

Moje dětství, to většinou byla práce. Matka ta vlastně měla tři děti, já jsem byl nejstarší.

Jakožto nejstarší ze tří sourozenců v podstatě suploval roli otce v rodině. Už jako malý musel denně pracovat.

Takže já jsem zastupoval, v té době, i částečně otce, kterého jsme neměli. Ten zůstal ve válce a už se k nám nevrátil.

Pro obec Staré Křečany byla do 20. století charakteristická domácí výroba užitkových a okrasných předmětů z lýka. V 19. stol. se jí věnovali tkalci ve Starých Křečanech, Nových Křečanech, Brtníkách, Vlčí Hoře, Mikulášovicích a v dalších místech. Tkanina se vyráběla z lýka osikového dřeva, které se do regionu přiváželo z Babrujsku v Mohylevské oblasti (dnes Bělorusko). Ve Starých Křečanech se ze sparterie tkaly rohože, kabelky, košíčky, klobouky, krabice, tapety či stínidla na lampy. Ukázky výrobků ze sparterie jsou dochovány v Muzeu Rumburk.

V mém dětství jsem vlastně musel, nebo částečně musel, plést copy, což znamená špatérie.

Po konci 2. světové války se i rodiny pana Schnittnera dotkl odsun Němců z pohraničí.

Najednou byl ten odsun a to šlo od stolu, to se nepřipravovalo. Přišli vojáci, sebrat, a šlo se k výboru a tam se to seřazovalo.

V jeden den se s matkou, sourozenci a ostatními obyvateli vsi, kteří měli německou národnost, ocitl v transportu do sběrného místa, lágru, který se nacházel v Rumburku.

Transport potom směřoval buď do Rumburka, ale to šlo potom do lágru. Lágr pro lidi, který byli odsunuti do Německa.

Ovšem přičiněním svého dědy a vedoucího z továrny, kde všichni pracovali, se jim podařilo z lágru odejít a zůstat tak v republice i po válce.

Ten správce vzal potom nákladní auto a jel do toho lágru, do Rumburka a tam nás vyzvednul a vzal nás domů. A proto jsme tady. Každému to nebylo umožněno a vzhledem k tomu, že dědeček nás mohl vzít, protože byl dobrým pracovníkem a specialistou. Protože tady nebyly Češi, že by v tomto pracovali, to byli všechno Němci.

Pan Schnittner po dovršení plnoletosti zakoupil dům, kam se mohla po válce konečně přestěhovat celá rodina dohromady. Předtím totiž žil s babičkou, aby tak ulehčil matce při péči o dva mladší sourozence. Později založil vlastní rodinu a dnes žije v domě v Zahradách, kde se nachází kulturní památka Reliéfni geologická mapa vytvořená jeho tchánem Rudolfem Koglerem. A vzkaz pana Schnittera?

Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávisť, to je to motto, to je to důležité. Aby, ne jen já, píseček svůj si hlídal, ale aby jsme přispívali do toho společného soužití, mírového. To bych přál každému.